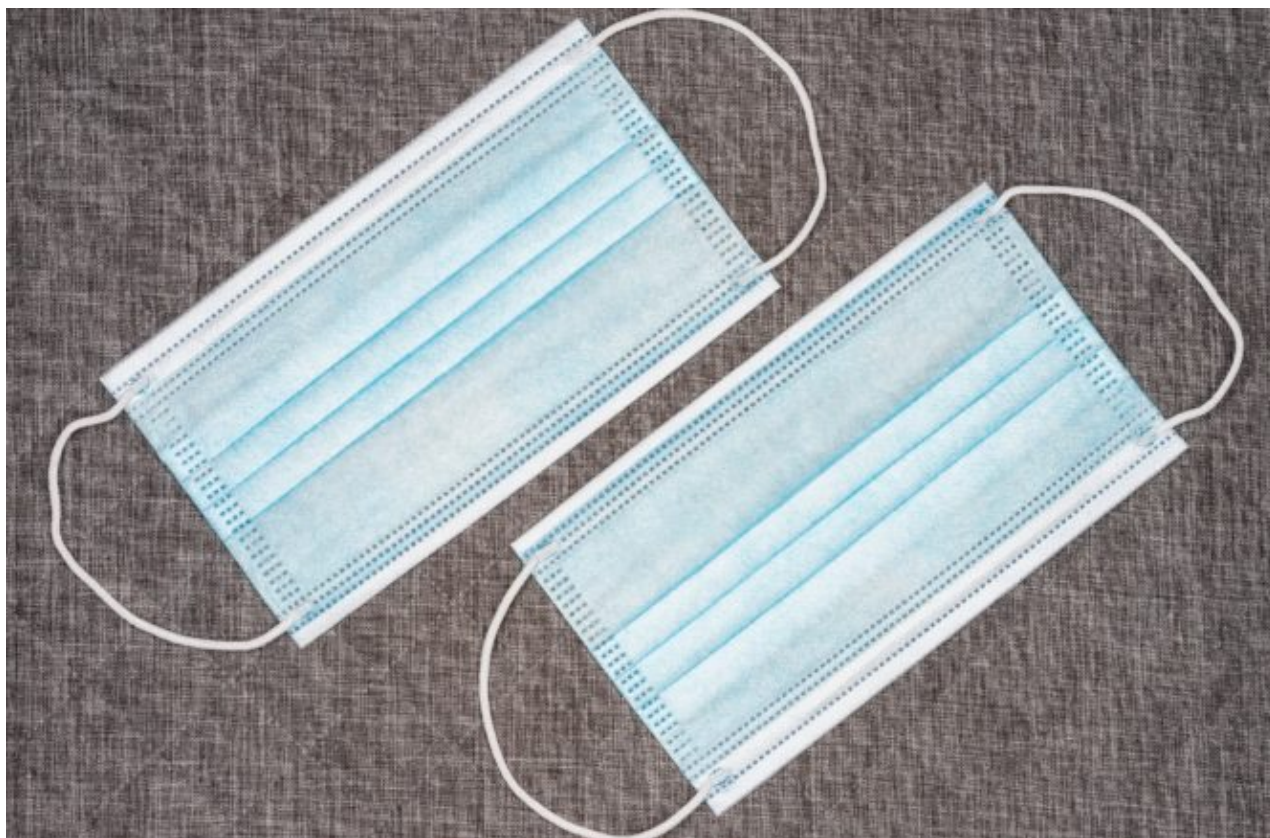

O zdraví národa. A taky trochu o strachu

České zdravotnictví má problémy, velké problémy. A navíc systémové, tedy nelehko řešitelné.

V uplynulých desetiletích se podařilo vytvořit z našeho zdravotnictví, které dosahovalo v minulém režimu velmi solidní úrovně, průmyslové odvětví z velké části podřízené zájmům nadnárodních farmaceutických společností. Velká část lékařů tudíž léčí, nikoliv uzdravuje. Vždyť zdravý pacient, to je pro farmaceutické společnosti naprostá pohroma.

Z lékařů se stali všemocní bohové, které je nutné poslouchat. Většina lidí-pacientů se ovšem sama ráda dobrovolně podrobují a bezvýhradně odevzdávají péči o své zdraví jiným osobám a farmaceutickému průmyslu. Místo toho, aby se sami snažili všestranně pečovat o své zdraví a minimalizovali svoje návštěvy lékařů a zdravotnických zařízení, rozhodli se pro jednoduchou cestu,

která by se dala shrnout do konstatování: „tady mne doktore máte, tak se mnou něco udělejte“. Dochází tak logicky k neuvěřitelnému plýtvání finančními, materiálními i lidskými zdroji, které navíc rychle dochází.

Nedávná pandemie strachu, vyvolaná za účelem podrobení lidí nesmyslným „zdravotním“ restrikcím, jasně ukázala, jak jednoduše lze ovládat velkou část populace, pokud v nich vyvoláte dobře vedenou psychologickou operací strach o jejich životy a zdraví. Bohužel nemalá část lékařů i dalšího zdravotnického personálu z důvodu, že sami v existenci „covidu“ a spásonosných vakcinací uvěřila, nebo z důvodu přízemně ziskových (větší finance, popularita, větší moc nad pacienty, ...), kolaborovala s režimem a pomáhala nastolit „fašismus bílých plášťů“, tedy prostředí „zdravotní totality“. U značné části obyvatel tím ztratili dosud vysoký profesní kredit.

Nedá se nic dělat. Pokud chceme naše zdravotnictví zachránit, musí dojít k zásadnímu přehodnocení přístupu zdravotnictví k pacientům a občanů ke svému zdraví. Také stát už musí konečně pochopit, že zdraví každého člověka je národním bohatstvím, nikoliv předmětem bohatnutí nadnárodních farmaceutických firem. Je tedy nutné provést zásadní změny v resortu zdravotnictví a zejména ve vztahu lékař a pacient: „Každý z nás má právo rozhodovat o svém zdraví. Každý z nás nese odpovědnost za sebe a za svoje činy.“

Aleš Přichystal

Další příspěvek